

† Marc VANDERSMISSEN (1939-2013)

1970-1972 P-JCI Zottegem - 1972-1973 P-JCI Belgium - 1974 VP-JCI - 1975 EVP-JCI
Senator # 17820

**What we have done for ourselves alone dies with us;
What we have done for others and the world remains and is immortal.
(Albert PIKE)**

Marc verdient een plaats in de geschiedenis van JCI Belgium. Veel van zijn initiatieven maken deel uit van de geschiedenis van JCI Zottegem, JCI Vlaanderen, JCI Belgium en JCI.

Begin van de jaren '70 kwam er een streven op gang om het aantal "Jonge Economische Kamers" in België uit te breiden. Tot dan toe waren er enkel in de grote steden, waar ook Kamers van Koophandel en/of Nijverheid actief waren, kernen gevestigd.

1. JCI Zottegem

De poging tot oprichting van een nieuwe afdeling in Zottegem (where the hell is Zottegem?) was een eerste poging om in een kleinere gemeente JCI activiteiten op te starten. In de peterkamer Gent vond men een lid die nieuwe beroepsactiviteiten wou opstarten in Zottegem.

Marc was een juiste keuze, en vond snel een aantal gelijkgestemden, de meeste huidig senator, die met hetzelfde enthousiasme JCI Zottegem uit de grond hebben gestampt.

Op 8 september 1971 overhandigde toenmalig JCI-wereldvoorzitter Graham SINCLAIR het charter aan Voorzitter Marc en werd de "Jonge Economische Kamer Zottegem" als 20ste Belgische JCI-kern een feit.

JCI Zottegem was meteen actief voor de lokale gemeenschap en was volledig in overeenstemming met de doelstelling om met originele ideeën tot de verbetering van de lokale gemeenschap bij te dragen. Uitdagende projecten werden door Marc en de leden van de jonge kern opgestart: Signalisatie (Zottegem was een uithoek ergens aan de poort van de Vlaamse Ardennen), Industriezone (waarom lukt Oudenaarde er wel in om een industriezone te hebben), Domein Breivelde (onderzoek naar de mogelijkheden in het pas door de Stad Zottegem aangekochte domein), Ossefeesten (gezamenlijke manifestatie van de wijkcomités van de Zottegemse handelsstraten).

Marc viel op en kwam snel in nationale sferen vooral als een voorbeeld hoe een uitbreidingspolitiek van het aantal leden mogelijk, wenselijk en verantwoord was.

2. JCI Belgium-Opdeling

Op nationaal vlak waren er veel opties om JCI Belgium bestuurbaar te kunnen houden na de vooropgestelde uitbreidingen. De piste die werd bewandeld was er een van een opdeling in twee taalgebonden zones. Marc was samen met Jacques HANSENNE (JCI Liège) de architect van deze nieuwe structuur. De toen gevoerde discussies, met het opstellen en aanpassen van Statuten, gaven hem de kans om zijn zin tot debatteren "according to Robert's Rules of Order" in de praktijk om te zetten. De "Noordzone" en de "Zone Sud" zijn intussen geëvolueerd tot JCI Vlaanderen en JCI Wallonie-Bruxelles.

3. JCI Belgium – Nationale Conventie Antwerpen A'73

Marc werd voorzitter van JCI Belgium in 1972-1973. Hij was een dynamo om de inspanningen tot oprichting van nieuwe afdelingen op te starten en op gang te houden. Hij moedigde aan, motiveerde, structureerde en realiseerde het opstarten in tal van gemeenten, vechtend tegen eeuwenoude dorps-politiek die een logische uitbreiding met een nabijgelegen peterkamer moeilijk zo niet onmogelijk maakte.

Zijn conventie moest een thema hebben. En in de titel moest het woord “Mens” staan, omdat JCI een organisatie is waar de “Mens”, als lid van een lokale gemeenschap, centraal staat. In 1973 werd het thema “De Mens en het Leefmilieu”. In 1974, in La Louvière, was het thema “Mens, Vorming en Onderneming”. In 1975 in Brugge werd het thema “Een Stad naar de maat van de Mens”. Deze gewoonte om de mens centraal te stellen werd nadien jammer genoeg verlaten.

Hij diende een Franstalige opvolger te vinden en vond een uitstekende kandidaat die niet tweetalig was. Uiteindelijk, na veel palaveren, beletten de Franstalige kamers, aan de ingang van het Prinsenhof in Antwerpen, de toegang van deze kandidaat tot de Algemene Vergadering. Er werd dus geen nieuwe voorzitter op zijn Conventie verkozen.

Zijn werkjaar liep tot 30 november 1973. Hij riep een Algemene Vergadering bijeen (samengesteld uit de lokale voorzitters). Elk lid van de vergadering werd gevraagd naar zijn naam, de afdeling die hij vertegenwoordigde en zijn geboortedatum. Na de naamafroeping deelde Marc mee dat het nationaal bestuur onmiddellijk ontslag nam, en dat de ouderdomsdeken Paul DE CLERCK (JCI Leuven), tot interim-voorzitter werd aangesteld.

Na 90 dagen discussies werd uiteindelijk Michel PRETI (JCI Centre-La Louvière) als opvolger aangesteld enkele minuten voor de deadline van 1 december.

4. JCI (Junior Chamber International Inc.)

Na zijn lokale en nationale carrière ambieerde Marc een plaats in de JCI Board of Directors. Op het JCI Congres in Nice (1973) werd hij vlot verkozen tot JCI Vice-President en toegewezen aan Afrika. Hij leverde daar uitstekend werk en was opnieuw een dynamo om met sterke steun van JCI Liberia (Francis Horton), en een “Development Officer” van JCI aan de uitbreiding van het ledenaantal in Afrika te werken. Nieuwe nationale organisaties werden opgericht

Vervolgens werd hij op het JCI Congres van Auckland (1974) even vlot tot JCI Executive Vice-President verkozen en terug aan Afrika toegewezen waar hij zijn initiatieven kon verder zetten en Afrika op de JCI kaart plaatsen.

Voordien op het JCI Congres in Taipeh (1972) waar hij als nationaal voorzitter aanwezig was steunde hij de motie van JCI USA om de benaming van Junior Chamber International tot “Jaycees International” nipt mogelijk te maken. Het was de tijd dat “US Jaycees”, met op papier 400.000 leden, de basis vormden van het ledenaantal. De Amerikanen waren boos met wat zij noemden de 80-50-10 regel. 80 % van de leden, 50% van de bijdragen en 10% van de stemmen in de Algemene Vergadering.

In het jaar 1975 waren de Amerikanen niet alleen ontevreden maar zij weigerden de internationale bijdragen te betalen. In zijn functie van EVP liet Marc, op zijn initiatief, op de Algemene Vergadering een motie stemmen waar een reservefonds binnen JCI werd opgericht, om in het geval van slechte betalers toch te kunnen verder werken. Dit reservefonds werd later opgenomen in de JCI Foundation dat een kapitaal beheert, deels betaald door de leden, deels door giften, om in geval van nood te overleven.

Eveneens in 1975 volgde het "JCI Executive Committee" het voorstel van Marc om het tijdschrift "JCI World" dat aan alle leden werd bezorgd, voor de niet-Amerikanen in België te drukken en te verzenden. Dit zorgde voor belangrijke besparingen in een budgettair moeilijke periode.

Op het wereldcongres in 1975 in Amsterdam was hij kandidaat voorzitter samen met drie andere kandidaten. Alhoewel hij goed was voorbereid werd uiteindelijk een andere kandidaat Feliciano BELMONTE verkozen. Maar tijdens de 'caucusses' kon hij wel zijn ideeën voor JCI verdedigen en verder bijdragen tot vernieuwing, wat een jaar later mee heeft geleid tot een ledenaantal van 500.000 leden.

5. Marc was zelf een "Mens"

Marc had talrijke gaven. Zijn kleine gebreken kende hij perfect en soms zelf hield hij ze in stand. In zijn Engels, dat hij vloeiend sprak, cultiveerde hij een aantal woorden en zinnen waarin de letter "i" al dan niet verbasterd werd uitgesproken. Of uitdrukkingen zoals het vertaalde "I remember me".

Hij hield er van om je uit te dagen. Hij stelde je vaak bewust voor problemen om je reacties te zien.

Hij kon vergaderingen beïnvloeden om speels met (orde)moties om te gaan, vaak tot wanhoop van de voorzitters van de betreffende vergadering. Bij de oprichting van JCI Belgium Senate in 1977 gaf dit aanleiding tot heroïsche verwarringen bij het voorstellen van de Statuten.

Samen met enkelen generatiegenoten in de JCI Board of Directors compliceerde hij zaken, alweer om reacties te zien. Brieven die werden geschreven op een typemachine, in die tijd een keyboard met mechanische onderdelen. Als je meerdere exemplaren wou dan werden er "pelures" toegevoegd, die in verschillende kleuren bestonden met daartussen carbonpapier. Zijn EVP (Jean-Claude FERAUD) stond er op dat een bepaalde kleur van doorslagpapier voor een bepaald doel werd gebruikt. Hier vond Marc er plezier in om, samen met andere JCI Vice-Presidents, de kleuren te verwisselen.

Dat was zijn Uilenspiegel gehalte, je mag toch plezier hebben in het leven. Het moet niet altijd te serieus zijn. Hij was schelms, maar wist altijd wat hij wilde. Altijd was hij goed voorbereid.

Maar als het in zijn leven soms ernstig werd, werd hij introvert. Hij hield eraan zijn problemen zelf op te lossen wat hij ook steeds heeft kunnen doen.

Marc bedankt voor wat je binnen JCI hebt gedaan.

JCI owes you.

Gerrit LOVINK	Herman DE VLEESCHOUWER	Andre GEENS	Herman DE RIDDER
1977-EVP JCI	1973-1974 P JCI Zottegem	1972-1973 SG JCI Belgium	2010 P JCI Senate
Belgium			